

et Skib kan betragtes som dansk, og af et officielt Document, der sætter denne dets Egenkab og som Følge deraf dets Ret til at føre dansk Flag og nyde de hermed forbundne og deraf afhængige Goder udenfor al Tvivl, saare let kan medføre særdeles betydende Ulemper for den danske Skibsfart og Handel.

Deslige Ulemper fremtræde i Særdeleshed under Krigsforhold, naar Danmark er neutralt, hvor det, for at være Skibe med Sikkerhed skulle kunne fare under det neutrale Flag, er nødvendigt, at der findes baade saadanne faste Regler for Berettigelsen til at føre Flaget og saadanne Beviisligheder for denne Berettigelse, at den overalt kan fordres respecteret og til enhver Tid let og tilstrækkeligt kan godtgjøres. Regjeringen har derfor ogsaa i slige Tilfælde til forskjelliges Tider fundet sig foranlediget til at paabyde Erhvervelsen af Copasø. De i saa Henseende trufne Bestemmelser og Forskrifter bleve endelig sammendragne i Forordningen af 4de Mai 1803, der indeholdt Regler for, hvorledes danske handlende og søfarende Undersaatter havde at forholde sig i Tilfælde af Krig mellem fremmede Magter. Denne senere ophævede Forordning har stedse i Mangel af andre tidssvarende Bestemmelser paany været kaldet ilive, naar Krig er udbrudt mellem fremmede søfarende Nationer, men den har dog ikke fornaaet at sikkre den danske Skibsfart mod Tab, ikke at tale om de Besværligheder, som denne forældede Lovs Bestemmelser paabyrde Rederen, idet han for hver enkelt Reise, det paagældende Skib skal foretage, maa erhverve et Copas, og for at faae dette hver Gang hos Dyrigheden maa tilveiebringe et Skibscertificat (der iøvrigt ogsaa skal følge Skibet) til Beviisliggjorelse for hans lovlige Adkomst til Skibet, hvilket atter forudsætter, at han hver Gang afgiver en edelig Forklaring med Hensyn til denne Adkomst og Rederiets Nationalitet. De mange forskjelliges ovenfor nævnte, i Henseende til Form og Udstedelsesmaade ueensartede, Papirer, som foruden det fornævnte latinske Copas hidtil have været nødvendige til Legitimation af Skibets Nationalitet, have nemlig gjort det vanskeligt

for fremmede Krigsskibe at bedømme, hvorvidt Skibspapirerne være i behørig Orden; og det har derfor kunnet være Tilfældet, at danske Skibe i Krigstilfælde, under hvilke Danmark stod neutralt, have været underkastede mange Bryderier og udsatte for Ophold eller endog ere blevne opbragte, hvilket selvfølgelig har været forbundet med store Tab, selv om de senere ere blevne frigivne.

Men ogsaa under Fredsforhold er den bestaaende Tilstand, selv affeet fra, at den kræver Tilstedeværelsen ved Skibet af Documenter, som Rederen ikke bør tvinges til at give ud af sine Hænder (Adkomstdocumenterne), i Almindelighed usyldestgjørende, og om der nu end vel ved Tractater er blevet tilfikkret de fleste Nationers Skibe samme Behandling i fremmede Havne som det paagældende Lands egne Skibe, vil det dog ogsaa under hine Forhold kunne være af Vigtighed for danske Skibsførere at kunne fremlægge afgjørende og al Tvivl udelukkende Beviisligheder for Skibets Nationalitet.

Naar man herefter maa ansee det ønskeligt at afløse den bestaaende usyldestgjørende Tilstand, maa Formaålet være, næst at opstille bestemte Betingelser for at et Skib kan ansees for dansk, at indskrænke sig til kun at fordre saadanne Papirers Tilstedeværelse til dets Legitimation i Udlandet af dette dets Egenkab, som ere absolut nødvendige, nøiagtigt at bestemme, hvilke disse Papirer ere, at give dem en simpel og tydelig Form, og at, medens man paa den ene Side gør det til en Pligt for Rederen og Skipperen at forsyne sig med dem, man paa den anden Side gør dem Anskaffelsen deraf saa let som mulig.

For da nu saaledes at see Sagen ordnet paa den heldigste Maade og denne Ordning anerkjendt af de større søfarende Nationer, har man anseet det rigtigst, saavidt Forholdene tillade det, at følge de i andre Lande i saa Henseende givne Regler, og man har da navnlig havt Storbritannien og Norge for Dø.

Ifølge Merchant Shipping Act 1854 betragtes intet Skib som britisk Eiendom, medmindre det tilhører indfødte britiske Undersaatter eller Personer, der ere naturaliserede eller have